

Td. Hartkorn hele Landet rundt. Jeg skal om denne Sag henvise til det ærede Medlems tidligere Udtalelser; der staar i Rigsdagstidenden, at denne Foranstaltning først skulde træde i Kraft, naar al Tilførsel ude fra var udelukket. Men saa synes jeg, det er noget underligt, af det ærede Medlem nu at fremsætte den Paastand, at det muligvis havde været bedre, om man havde fulgt den Anvisning, som Landboforeningernes Repræsentanter gav, i Stedet for at følge os; for denne Anvisning skulde jo efter det ærede Medlems Udsagn ikke være fulgt endnu, og vi haaber jo alle sammen, at det aldrig skal ske, at Tilførsel af Brødkorn her til Landet bliver fuldstændig udelukket.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Banker.

Forhandlingen genoptoges.

Rørdam: Der er ingen Grund for mig til at holde en lang Tale om de to Lovforslag om Banker og om Sparekasser. Denne Sag har jo været vidtløftigt behandlet her i Tinget to Gange tidligere, foruden at den har været behandlet i en Kommission. Der blev i Fjor holdt et Utal af Møder i de Udvalg, der var nedsatte angaaende disse to Lovforslag, og til Trods for den meget store Uenighed, der herskede indenfor Udvalgene, vilde Sagen dog sikkert være blevet gennemført i Fjor, hvis det ikke var gaaet saaledes, at al Interesse var blevet absorberet af Grundlovssagen og den Vending, denne Sag tog.

Det er bekendt, at vi i Øjeblikket har en Sparekasselov, medens vi ikke har nogen Banklov. Hvis de her foreliggende Lovforslag ikke vedtages, sker der da det, at vi beholder den Sparekasselov, vi har, medens vi ikke faar nogen Banklov. Nu siges det fra Sparekassemændenes Side, at Lovforslaget om Sparekasser paalægger disse en Mængde snærende Baand; det faktiske er imidlertid, at det ikke er Sparekasserne, men snarere Bankerne, som ved denne Lov-

givning faar paalagt en hel Del snærende Baand. Sparekasselovforslaget er egentlig ikke væsensforskelligt fra den bestaaende Lov, medens Bankerne ved Banklovsforslaget undergives Kontrol ved en Bankinspektør og underkastes en hel Række indskrænkende Bestemmelser. Jeg skal ikke opholde mig videre ved Sparekasselovforslaget. Ministeren har her paa forskellige Punkter imødekommet Ønsker, der blev fremsat i Udvalget i Fjor, saaledes med Hensyn til §§ 7, 8, 11 og 19. Der har været udtalt andre Ønsker med Hensyn til Sparekasselovgivningen, saaledes at man ogsaa i Sparekasserne kunde hæve ved Hjælp af Checks, et Punkt, hvorom der har været ført en meget indgaaende Diskussion. Den højt-ærede Minister har ikke været villig til at gaa ind derpaa. Dette er imidlertid ikke for mig saa væsentligt, at man af den Grund ikke skulde ønske en Sparekasselov; det er dog, naar alt kommer til alt, et mindre væsentligt Punkt.

Overfor de Medlemmer, som er særlig stærkt sparekasseinteresserede, vil jeg sige, at naar de ønsker, at Sparekasserne egentlig maa drive samme Virksomhed som Bankerne, staar det for mig saaledes, at et saadant Ønske skal man ikke imødekomme. Sparekasserne skal frembyde den størst mulige Sikkerhed, de skal være et Sted, hvor Folk kan anbringe deres Penge med Bevidsthed om, at de er anbragte saaledes, at de er sikre, for saa vidt Samfundet kan drage Omsorg for den Slags Ting og har det i sin Magt at skabe fornøden Sikkerhed. Hvad Bankerne angaar, synes jeg, Forholdet til Dels er et andet. I Bankerne skal der selvfølgelig ogsaa skabes den fornødne Sikkerhed for Midlerne og den størst mulige Betryggelse, men man maa dog ikke glemme det, som er Hovedsagen, nemlig at en Bank er en Forretning, en Forretning, som drives for at støtte og opjælpe Næringslivet; derfor er der selvfølgelig altid større Risiko ved Bankvirksomhed end ved Sparekasevirksomhed.

Det er fra nogle Sider udtalt, at der her ikke stilles tilstrækkelig store Fordringer med Hensyn til Lovgivningen angaaende Bankerne. Jeg for mit Vedkommende havde ønsket, at der paa adskillige Punkter var stillet strengere Kray, og jeg har ogsaa i den Kommission, som i sin Tid var nedsat, og hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, paa forskellige Omraader foreslaaet betydeligt strengere Fordringer. Det er imidlertid ikke lykkedes at føre disse igennem, og man kan maaske sige, at den Banklov, som nu bliver gennem-